

[Poul Dam.]

mulighed for at lære noget om os selv og om hinandens lande, som er uhyre væsentligt, og jeg tror, det er vigtigt, at der ikke er nogen af de væsentligere opdelinger inden for Nordisk Råd, som er urepræsenteret i ledelsen. Det arbejde, der for tiden gøres med at finde en ny form for sammensætning af præsidiat, håber jeg kan blive ført til ende her ved den anden afdeling af sessionen i Stockholm, så vi når frem til noget, der kan arbejdes med, og så alle føler sig virkelig engageret i det, der skal ske. Vi har i den komité, der har været nedsat, bl.a. haft lejlighed til at henvise til de gode erfaringer, vi har her i tinget med et præsidium sammensat af repræsentanter for alle partier. Noget af det, der for mig er det væsentligste i forbindelse med Nordisk Råd, er muligheden for med rådet som udgangspunkt at få skabt en fælles nordisk debat om en række af de centrale samfundsspørgsmål, vi står over for. Vi har ikke nøjagtig ens problemer i de nordiske lande, men problemerne er så langt ensartede, at vi har meget udbytte af at lære om hinandens synspunkter, lære om de forskellige forhold, som giver synspunkterne en bestemt tone, men først og fremmest lære om, hvordan vi prøver at nå frem til samfundsmæssige fremskridt, lære af hinandens løsninger, lære af hinandens måde at se på tingene på. Det har vi jo for så vidt arbejdet med i mange år på embedsmandsplan ved den lovharmonisering, der på så mange måder er foregået, men jeg tror, det er vigtigt, at parlamentarikerne kommer stærkere ind i det, ikke nødvendigvis med det formål altid at opnå nøjagtig ensartet lovgivning, men dog en beslægtet lovgivning.

Den svenske ægteskabslov er blevet nævnt af tidligere talere, og jeg mener, at det er ulykkeligt, hvad der er sket, ikke så meget fordi der nu er kommet nogle forskelle i lovgivningen — dem havde vi for så vidt også i forvejen, selv om de ikke var så store — men fordi den svenske debat, som gik forud for denne ægteskabslov, var præ-

get af, at man var så aldeles ligeglad med, hvad sagkyndige på dette område sagde i de andre nordiske lande. Man brød altså uden videre en tradition for retsenhed ud fra en meget snæver svensk debat. Et af de institutter, man har indført i ægteskabslovgivningen, vil vi absolut ikke være med til i de andre nordiske lande, og en fornuftig debat om det, hvor danske, svenske og norske havde talt sammen, kunne måske have forklaret svenskerne, at deres idé ikke var så forfærdelig god.

Der har været en lidt snæver provinzialisme fra svensk side på dette punkt, eller også har der været et hensyn til, at den svenske regering kun manglede dette ene punkt i at få gennemført hele det program, som de havde for den foregående valgperiode. Jeg tror, vi har megen glæde af at høre på hinandens argumenter og lære mere af, hvordan vores debat foregår, og dette vil naturligvis også kunne støttes gennem et forøget samarbejde mellem landenes radio og tv. Der er forskellige internationalretlige problemer med at øge sebarheden. Det er begrænset, hvor store stationer man må lave for at gå ind over hinandens grænser, men det er problemer, der afgjort skal gøres noget ved, og som jeg da også kan nævne man er opmærksom på i Danmarks radio.

Men jeg vil gerne slutte med at sige et par ord om noget, der for mig er meget afgørende i forholdet til Nordisk Råd, nemlig at det arbejde, der her udføres, får en betydelig folkelig opbakning. Det er rigtigt, at der er en almen sympati for nordisk samarbejde i det danske folk, men den er uhyre almen i den forstand, at den sjældent hæver sig op over den velvillige frase. Der savnes en virkelig viden om, hvad Nordisk Råd foretager sig, der savnes en virkelig forståelse af, hvad det er for sager, vi arbejder med, og hvilke muligheder der her findes. Et forøget oplysningsarbejde ville være meget nyttigt på mange forskellige planer. Det udmærkede tidsskrift Nordisk Kontakt er et værdifuldt bidrag, hvis det altså bliver læst. Jeg har bemærket indholdet af papirkurvene her i